

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214221497
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214221497.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: Slovanet, a.s., Záhradnícka 151, Bratislava, IČO: 35 765 143, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Staňek Vetrák & Partneri, s.r.o., so sídlom Vlčkova 18, Bratislava, IČO: 36 795 038 proti žalovanému: W. L., nar. XX. E. XXXX, bytom O. XX, o zaplataenie sumy 219,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/54/2015-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd pripúšťa späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky **r u š í a k o n a n i e z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa: I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 94,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 16,59 eur od 16.06.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 28,59 eur od 16.07.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 15,79 eur od 27.08.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 15,79 eur od 25.09.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 16,99 eur od 25.10.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 0,80 eur od 26.11.2013 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. vo zvyšku žalobu zamietol, III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal, IV. určil, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienok spoločnosti MadNet a.s. zo dňa 01.11.2012 článok 3. doba plnenia zánik zmluvy, bod 10 znie: "V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v odseku 9.bod b) - e) tohto článku (najmä ale nielen vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na tú skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti, vypovedanie zmluvy alebo odstúpenie od zmluvy zo strany poskytovateľa z dôvodov na strane účastníka) poskytovateľ má nárok na uhradenie zmluvnej pokuty vo výške uvedenej v zmluve. nárok na uhradenie zmluvnej pokuty vznikne poskytovateľovi samotným porušením povinností účastníka a to v okamihu porušenia povinností účastníka, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany poskytovateľa", je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a to voči zamietajúcej časti a v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 4. mája 2015 zobrala žalobkyňa žalobu v odvolaním napadnutej časti (zamietajúca časť a časť určenia neplatnosti zmluvnej podmienky) späť bez bližšieho odôvodnenia s návrhom na rozhodnutie o zastavení konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) vzhľadom na právny úkon žalobkyne, späťvzatie žaloby dospel k záveru, že je dôvodné pripustiť späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a konanie zastaviť (§ 208 O. s. p.).

Podľa § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konanie vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak s tým druhý účastník nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V prejednávanej veci žalobkyňa vzala žalobu späť ešte pred právoplatnosťou rozsudku a privodila tak i stav potreby zaoberania sa odvolacieho súdu otázkou, či je namieste postup podľa prvej a tretej vety z vyššie citovaného ustanovenia O. s. p. (rozumej pripustenie späťvzatia žaloby, zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a zastavenie konania), alebo naopak podľa jeho vety druhej (tu rozumej nepripustenie späťvzatia žaloby).

Rozhodujúcim medzi práve priblíženými postupmi je postoj žalovaného k späťvzatiu žaloby. V prejednávanej veci sa žalovaný s obsahom späťvzatia žaloby oboznámil (výzva doručená žalovanému 13. mája 2015 - č. I. 45) a nesúhlas so späťvzatím žaloby nevyjadril.

Pripusteniu späťvzatia žaloby, zrušeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa a zastaveniu konania odvolacím súdom tak v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia.

Pri vyššie priblíženom spôsobe skončenia konania je to štandardne odvolací súd, ktorý má povinnosť rozhodnutia o trovách celého konania a to práve preto, že rozhodnutie súdu prvého stupňa (vyporiadavajúce sa spravidla aj s otázkou trov prvostupňového konania, pričom ani v prejednávanej veci nešlo o výnimku z takéhoto pravidla) sa ruší ako celok. Zákonným podkladom tu okrem ustanovení o trovách konania v prvom stupni (§§ 142 - 151a O. s. p.) pritom sú § 224 ods. 1 O. s. p. a tiež odsek 2 rovnakého paragrafu i zákona (druhé z takýchto ustanovení pri jeho len analogickom použití, nakoľko platné procesné právo proces rozhodovania o trovách konania v súvislosti s nástupom procesnej situácie predpokladanej ustanovením § 208 O. s. p. priamo neupravuje, použiť však treba úpravu významovo najbližšiu a tou je práve úprava rozhodovania o trovách konania v súvislosti so zmenou rozhodnutia súdu prvého stupňa na odvolacom súde - v ktorom prípade rovnako nastupuje následok v podobe nahradenia rozhodnutia súdu prvého stupňa rozhodnutím súdu odvolacieho).

Ak potom žaloba bola vzatá späť bez uvedenia dôvodu a bolo tak treba usudzovať na zavinenie žalobkyne na takomto následku (keďže zavinenie sa tu posudzuje z procesného hľadiska a zásadne pričíta tomu, kto dal k takémuto skončeniu konania podnet), do úvahy prichádzalo rozhodovanie buď podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (uplatnením zákonného pravidla, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak toto bolo zastavené) alebo podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. (tu rozumej uplatnením výnimky z práve zadefinovaného pravidla, vyjadrenej tak, že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je to on, kto je povinný uhradiť jeho trovy). Tým, čo je pre rozhodovanie sa medzi takýmito alternatívami určujúce, je najmä vznik trov konania na strane sporu nenesúcej vinu na zastavení konania v spojitosti s existenciou požiadavky na náhradu (vyjadrenej príslušným návrhom, tu por. i § 151 ods. 1 O. s. p.) a pretože nič z toho tu v prípade žalovaného nebolo, o trovách konania bolo rozhodnuté podľa zákonom ustanoveného pravidla (druhá veta výroku tohto uznesenia).

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.